

Izšla
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo
Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglas po tarifu.

Telefon int. števil. 65.

Naš dom.

(K nakupu in ustanovitvi »Obrtnega doma« v Celju.)

Z najskromnejšimi sredstvi in skoraj neopazeno je delovalo vrlo naše celjsko Slovensko obrtno društvo osobito pred vojno. V svoj program si je postavilo tudi zgradbo lastnega doma. Bil je to seveda cilj, na katerega si je upal malokdo misliti. Tako je poteklo 36 let — in društvu se je končno na hvalo ugodnejšim prilikam v prerojeni in osvobodjeni naši domovini izpolnila stara želja: omisliti si je moglo z nakupom primerne poslopja lep »Obrtni dom« v Celju, zdi se mi, da prvo društveno ustanovitev te vrste v Sloveniji, gotovo pa v mariborski oblasti.

Dom pa ne sme ostati neizkoriščen! V prvi vrsti spada vanj mladina! Vkolikor bi se dale v njem ustvariti razne potrebne socialne naprave za pomočnike in vajence, ne morem presoditi. Če ne bode mogoče urediti stanovanj ali prenočišč, bi se morda dalo kaj storiti za ceneno prehrano, ako je to v našem mestu potrebno. Gotovo pa je, da se da lahko na razpolago čitalnica in knjižnica, domače igre, predavanja s skioptikom ali s filmi, vse v prijetni družabni in ne kaki trdokorni šolski obliki. Vezati je prijetno s koristnim! Glavno je, da se doseže v vseh teh mladih ljudeh poleg ponosa na svoj rod in domovino tudi stanovski ponos in stanovska samozavest. Vzbujaati se mora čut skupnosti, dejal bi, naravnost častilakomnosti: kar zmore Gradec ali Dunaj, to zmoremo in še boljše zmoremo tudi mi. Vzgjajati treba te mlade ljudi v misli, da so poklicani igrati v nacionalnem in gospodarskem življenju glavno vlogo v naših malih mestih in trgih, pa tudi vlogo na deželi! Zato pa treba znanja, obrtniške strokovne in splošne naobrazbe, značajnosti in trde volje. Ako nam Obrtni dom tako prekrasi in naobrazi na leto deset takih fantov, vajencev ali pomočnikov, je storil mnogo. Iz teh bodo rastle voditelji in pionirji!

Obrtni dom bode gotovo dal mesta za koncentracijo vseh naših obrtniških organizacij, strokovnih, gospodarskih in drugih pod jedno streho. Želeli bi pa bilo izrecno, da bi se dose danjim tem organizacijam še pridružile socialne, to je samopomočne organizacije za bolezen in onemoglost. Ker takih mladih organizacij v tem slučaju ne bodo morale skrbti za pisar-

niške najemnine in tudi najbrže ne za pisarniške moči in pripomočke, bi lažje prestale otroško dobo in bi se lažje razvile v krepke, obkorekorne ustanove!

Zato nam bode pozdravljen »Obrtni dom«, ti naš dom, mladih in starih!

Reparacijska konferenca v Parizu.

Po dolgih osmih tednih posvetovanja je »komisija strokovnjakov, ki je imela konečno urediti vprašanje nemške vojne odškodnine došla na mrtvo točko, s katere zaenkrat ne more niti naprej niti nazaj. Zavezniki in Nemčija se ne morejo zediniti v glavni, najbistveniji točki glede zaostalih vojnih odškodnin: o višini vsote, katero mora Nemčija še plačati — da bi zavezniki dobili svoje in da bi Nemčija ostala plačila zmožna. To zadnje je bil sploh glavni povod, da so velike sile v antanti poslale svoje gospodarske strokovnjake na konferenco v Pariz.

Konferenca ni baš odlično poslovale. Šest tednov se je bavila z docela postranskimi zadevami. Tako se je sklenilo, naj se ustanovi mednarodna reparacijska banka, ki bi naj regulirala plačevanje vojne odškodnine, seveda samo s tehnične strani. Nadalje se je sklenilo, da bi se nemška vplačila razdelila na dva neenakomerna dela, t. j. prva plačila naj bi bila večja, druga manjša. To vse pa so bile, kakor rečeno, le postranske stvari in svetovno časopisje je z veliko nervoznostjo pričakovalo, kdaj pride na vrsto glavno vprašanje: kdaj in koliko bode plačala Nemčija? Kajti od tega je v velikih in malih državah mnogo več odvisno ko navadno mislimo: vojne škode se preveč tišče k tlom enega in drugega, da bi si mogel popraviti svoje gospodarstvo in si ustvariti zdravo valuto. Zato morajo zavezniki (antanta) vztrajati odločno na tem, da mora Nemčija, ki je zakrivila in zgubila vojno, plačati njihove dolge v Ameriki in povrniti še ono, kar so morali izdati za popravilo opustošenih krajev. Nemčija pa pravi: dobro, mi v smislu sprejetih obvez pristajamo načelno na plačilo vojne odškodnine, vendar pa samo v mejah naše plačilne zmožnosti, brez ozira na to, ali so s tem zahteve zaveznikov krite ali ne. Ta pesem, ki jo je letos Nemčija tako energično zapela kot še nikoli doslej, znači lahko resno skrb

za plačilazmožnost Nemčije, lahko pa tudi že odkrito grožnjo. Zato je obravnavanje tega vprašanja tako zelo težavno.

Zavezniki (upoštevajoč najbrže eno in drugo tezo) so po dolgotrajnih posvetovanjih izdelali svoje predloge. Končno so se odločili za sledeč minimum: plačilo ameriških dolgov in delna odškodnina za opustošene kraje. V številkah bi te zahteve zaveznikov izgledale tako: Nemčija mora plačati 40 milijard zlatih mark (t. i. prilično 560 milijard dinarjev) v 58 letih in to 37 let po 2.2 milijardi letno, 21 let pa po 1.7 milijard letno.

Na ta predlog so skočili Nemci v Parizu in doma po koncu — vkljub temu, da vsebuje napram mirovnim pogodbam že znaten popust. Vse nemško časopisje je godrnjalo (javno govoriti si za enkrat še ni upalo) in pisalo, da so te zahteve nesprejemljive. Po navodilih odločilnih nemških krogov je na to stavil nemški delegat Schacht predlog, glasom katerega je pripravljena Nemčija plačati 26 milijard zlatih mark v 37 letih in sicer letno 1.05. Več bi mogla le plačati, ako bi se gospodarsko okrepila in ako bi ji bile povrnjene kolonije in poljski koridor.

Ta, treba reči, precej drzen odgovor je vzbudil na Angleškem in Francoskem celo burjo ogorčenosti. Radi svoje gospodarske in politične vsebine. Vseeno je bilo jasno, da bode težko došlo do kakakega sporazuma. Mnogi listi so opozarjali, da so Nemci položili večjo važnost na svoje politične zahteve ko na gospodarske, saj plačujejo sedaj po Dawesovem načrtu za odplačevanje vojnih odškodnin mnogo več ko zahtevajo zavezniki. Vendar pa se v Parizu niso pridružili splošnemu ogorčenju in so preprečili vsaj nagel in neprijazen konec konference, ki bi seveda moral povzročiti zelo napete odnose med nekdanjimi nasprotniki v svet. vojni. Tudi Schacht se je moral umakniti in izjaviti, da nemški odgovor nikakor ne znači ukinjenja konference. Odsel je na posvetovanje v Berlin. Po vrnitvi sicer ni omenjal več kolonij in poljskega predora, izjavljal pa je vseeno, da Nemčija ne more več plačati. Pri tem je dal tako postrani spoznati, da tudi to še ni zadnja beseda, dasi bi povišek ne bil znaten. Toda z zavezniki ni bilo več govoriti. Sklenilo se je sicer še, da bode poseben odbor izdelal do 15. maja poročilo o poteku konference in da se

bode med tem še iskalo pota za sporazum, vendar pa vsi mislijo, da je konferenca razbita in neuspeh očitno.

Jasno je, da potek konference ni zbeljšal političnih odnosov med vodilno silo antante, Francijo in Nemčijo. In s tem koncem koncev tudi ne med Nemčijo in celo antanto, saj je jasno, da gre za skupne interese. Od svoje trme pa tudi nima Nemčija ničesar, ker ostane v veljavi gori omejen Dawesov načrt in ostanejo tudi nadalje okupirani njeni porajnski kraji. Vrh tega ji ostane šibko upanje, da utegnejo pri bližnjih parlamentarnih volitvah v Angliji zmagati laburisti (delavska stranka), ki bi morda volili angleško zunanjo politiko v drugačnem pravcu nego sedanji konservativni režim. Toliko v informacijo o tem velikem in danes nedvomno najvažnejšem mednarodnem vprašanju v Evropi.

Krvav prvi majnik v Berlinu in v Vilnu.

Izven Rusije imajo komunisti najštevilnejšo in najboljso svojo organizacijo nedvomno v Nemčiji, zlasti v Berlinu. Tam so tudi komunisti izrabili prvi majnik v krvave demonstracije, ki so zahtevale mnogo žrtv. V Parkstrasse — Berlin — Nord — se je zbralo več tisoč komunistov, ki so bili oboroženi s palicami in revolverji ter so razpolagali tudi s strojnimi. Zgradili so barikado, s katero so se spočetka slabemu policijskemu oddelku lahko upirali. Toda policija je dobila na pomoč več moštva, oklopne automobile in celo tanke in pričel je hud boj. Po enourni borbi je zavzela policija barikado z naskokom. Po očiščenju ulice je nudila ista pravcato sliko bojišča na fronti. Od policije so padli trije oficirji, 28 mož je bilo težko ranjenih s strelji v trebuh in glavo; vrh tega je bilo na obeh straneh nad 500 lahko ranjenih. Število mrtvih komunistov še ni znano, ker so komunisti svoje žrtve med bitko odnašali, da ne bi bilo mogoče ugotoviti njih identitete. Pri komunističnih ranjenih niso našli nobenih dokumentov, ker so komunisti izdali proglas, da 1. maja nobeden njihov pristav ne sme imeti pri sebi nobene listine in mora tudi pri zaslšanju odkloniti vsak odgovor. Aretiranih je bilo več kot 500 oseb, večinoma fanatičnih komunistov, med njimi 200 voditeljev. Tudi včeraj so

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

55

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»Veš, stari«, je razlagala svojemu so-progu, dobila bi tudi šivankarico za petdeset krajcarjev ali za šestdeset, toda take niso za balo. Take se vzamejo pozneje, ko so otroci, za popravljanje in druge malenkosti. Toda sedaj mora biti pošteno delo — vse mora držati — ne pa, da bi se čez eno leto že razparalo! To bi kazala Pepica še po letih odraslim otrokom, da je bila to njena bala. Veš, ta naša rožnata pregrinjala? To je še tudi moja bala — in še vedno pregrinjam z njimi. Solidna bala — to je važna stvar. Ta drži včasih celo rodbino pokonci. Ali še pomniš, kako si se šalil, ko si moral prvič kupiti nove brisalke? Kake cunje so bile to proti mojim. Da, stari, jaz sem imela dobro, lepo perilo, kakor deska. Seveda, ko so si brisali z njimi tudi pomočniki in učenci svoje, od strupenih barv umazane roke — seveda, da so se poškočevale. In mislim, da si zadovoljen, če najamem šiviljo za goldinar.

»No, le vzemi jo, no!« je pritrdil mojster. Vedel je že naprej, da žene ne pregovori.

»No, ako bi se ti to zdelo mnogo — nočem, da bi mi potem očital. Toda cenejše ne bi hotela. Veš, stari, najdalje mesec, pa bo vse gotovo, zato mislim, da bi morala biti dobra delavka...«

»No, vzemi dobro delavko!« je zopet pritrdil gospod Kondelik, kakor bi pritisnil na pedal. »Napravi, kakor misliš, da je prav. To je tvoja stvar.«

»No, ko moraš vse plačati, stari, tudi hočem, da z vsem soglašam.«

»Saj sem ti že rekel. Beti.«

In tako se je preselila h Kondelikovim goldinarska šivilja in šivalni stroj je drdral od jutra do večera. Pravzaprav dva stroja; na drugem je pomagala Pepica. To je bil že novi stroj za balo, cel stotak je dala mati zanj. Hotela je za hčerko nekaj poštenega, najnovejši sistem, palisandrov pokrov, stransko desko. Hodila je okoli Neindlingrove izložbe štiri najst dni, predno si je izbrala pravega. Toda to je bil stroj, ki je šel kakor remontoarke, je rekla gospa.

Zato pa se je gospod Kondelik, kadar je hotel po obedu zadremati in ko

sta oba stroja drdrala kakor lokomotivi, prevračal v spalnici na divanu in je natihome klet:

»Prekleti kolovrati — da bi že bil enkrat konec tega šivanja.«

Toda drugače mu je bilo prav. Delali so tudi v nedeljo in gospa Kondelikova si ni izmišljala nobenih izletov, nikamor ga ni vlekla, kakor je imel mojster navado reči, in to mu je prišlo prav. Šele na večer so šli na vrt kake restavracije, kjer je igrala godba, in tam je mojster mirno praznil svoje vrčke. To je bil njegov ideal mirnega, udobnega življenja.

Medtem se je kopicilo v škrinji novo Pepičino perilo. Ducat sraje, nočnih kril, spodnje obleke in še drugih delov ženske oprave, ki jo je gospa Kondelikova nenavadno skrbno in umetno skladala, da se ni videlo, kaj je pravzaprav. Ko bi prišel tako nekoč nepričakovano Vejvara! In ko je bilo pol ducata ali ducat gotov, je nosila to gospa Kondelikova vezilji, ki je okrasila perilo z ličnimi monogrami; nato je prišla na vrsto perica. Oprano in zlikano perilo je skladala mati z ljubeznijo in nežnostjo, vmes je daval se-mlete vijolične dišave in ga zavezovala z rdečimi, svilenimi trakovi.

»Kakor iz sladkorja je, kakor iz sladkorja!« je klicala nad tem in je občudovala. Gledala je na to s pono-

som, da bo imela hčerka še lepšo balo nego jo je imela ona sama.

Prišli so zopet trenotki, ko se je ozrla na to neizmerno žalostna. Zakaj se tako veseli? Kaj pravzaprav vse to pomeni? Da izroča hčer, da se loči z njo za vedno. Ne bo več njena, Vejvarova bo. Ko bi bilo mogoče, da bi bili do smrti skupaj, pod enim krovom, pod enim stropom! Žalibog! — to ni mogoče. Samo nekoč — nekoč, ko opusti Kondelik svojo obrt in se preseli tja v lastno hišo na Vinograde, da se na starost odpočije. Potem — potem pa bodo zopet kakor ena rodbina. Toda kdaj bo to...

Pepici se je zdelo zopet ta doba kakor neizrečeno krasne sanje — sanje, ki so se nadaljevale. — Dnevi so bežali kakor voda. In ko je koncem septembra začel Majnficer voziti hašno opravo v stanovanje, poslikano, čisto, s parketno podlago, z vratnimi ključkami kakor iz zlata, z okni, ki so se lesketale kakor kristal; lestenci iz plinarne so bili že obešeni — v spalnici, ki je bila kakor čarobna svetiljka iz tisoč in ene noči, s sojem zelenim, modrim in rožnatim, kakor opal — ko so tja iz Stoupovega zavoda nanegli preproge, medtem seveda zvite in zavite v modro platno, da se ne bi zaprasile, tedaj je Pepica že hodila v duhu po teh novih prostorih in doma se ji je zdelo kakor na tujem. In ko so

komunisti poskušali inscenirati nemire, pa se jim ni več posrečilo.

Iz drugih držav poročajo o večjih nemirih s smrtnimi žrtvami le iz Vilna v Poljski. V Parizu so si pomagali drugače: tam so nad 3.000 komunističnih razgrajev enostavno aretirali in jih včeraj izpustili.

Dr. Josip Čerin

specijalist za ženske bolezni in porodništvo

se je v Celju naselil in ordinira od ponedeljka 6. maja dalje dnevno od 9. do 11. in od 14. do 16. ure v Celju, Breg, vila Janič.

Domače vesti.

d Bratom in sestram pravoslavne vere srečne velikonočne praznike!

d Celjska Srbska pravoslavna občina javlja, da se vrši na Veliko noč (Uskrs) vaskrsenje ob 3. uri zjutraj, liturgija pa prvi in drugi uskrsni dan ob 9.30 dopoldne.

d Županstvo celjske okolice je poslalo Njeg. Vel. kralju Aleksandru I. sledečo brzojavko: Občina Celje okolica izraža svojo zahvalo, da je Vaše Velikanstvo blagovolilo prevzeti pokroviteljstvo proslave 10-letnice ustanovitve ljubljanske univerze in dovoliti, da se nazivlje z Visokim imenom Vašega Velikanstva. Zato kličemo: Bog živi Njegovo Velikanstvo kralja Aleksandra I. in Njegovo vladarsko rodbino. — Mihelčič, župan.

d Sojalne brzojavke je odposlalo v torek mestno županstvo povodom smrti vojvode Stepe Stepanovića ministru vojne in mornarice. Narodni Odbrani, mestu Čačku in pokojnikov rodbini. — Ob tej priliki omenjamo, da je umrl v Čačku kot vojni ujetnik nepozaben naš celjski zdravnik g. dr. Janko Serbec in je bil na tamošnjem pokopališču tudi pokopan.

d Sedemdesetletnico je obhajal v sredo, dne 1. maja sodni svetnik v p. in odvetnik g. Ivan Erhartič v Celju. Jubilar je prleški rojak; rojen je bil 1. maja pri Veliki Nedelji. Srednjo šolo je študiral, kot takrat veliko naših rojakov iz Slovenskih gor, v bližnjem Varazdinu in je napravil tam tudi 1. 1879 maturo. Obhaja tedaj letos poleti tudi pidesetletnico tega važnega dogodka. Po dokončanih pravnih študijah je deloval kot sodnik v Koziem, Novem mestu in kasneje dolga leta pri okrožnem sodišču v Celju. Bil je tedanja, za slovenske sodnike težka leta vedno odločen narodnjak, ki se je tudi zelo rad udeleževal društvenega življenja. Celjanom bodo še

pohištvo razstavili, je rekla neke sobote gospa Kondelikova:

»Pepica, kar je gotovega in opranege, ponese mo danes na Vinograde in tam shranimo in zložimo. Da homo imeli prostor zopet za drugo.«

In popoldne se je napotil na Vinograde majhen sprejod: gospa Kondelikova, Pepica, dekla in perica — zadnji dve z velikim nahrbtnim košem perila.

Gospa Kondelikova je obrisala skrinjo s čisto brisalko, ki se ni bila rabljena, napravila je na skrinji križ in pobožno šepetaje molitev je polagala tja zvezek za zvezkom, s pentljami na vnanjo stran. Pepica je podajala in se je pri tem lahno tresla, čudno razburjena. To je vstop v nekaj novega. Tu bo kraljevala.

Gospa Kondelikova je končala delo, premerila je vse z večjim očesom, ali je vse somerno in lepo, zopet je napravila križ in je zaprla skrinjo.

Ozrla se je po sobi, šla je skozi obednico, spalnico, kuhinjo, kjer so se tu di kopicile posode na omarji in na mizi iz lipovega lesa, nasmehnila se je in rekla:

»Lepo gnezdece boš imela. Vse je kakor v pravljici. Samo gospodinjje še manjka.«

»Tudi ta bo kmalu tu, mamica,« je rekla radostno Pepica in je skoro poskočila.

dobro v spominu nešteti napadi takratne »vahtarice« namj, dasi ga je bila kot še danes vedno sama koncilijantnost in prijaznost. Jubilar je navzlic svojim letom še vedno čvrst in zdrav; vsled svoje vesele narave in dobrega humorja je osebo priljubljen med našimi lovci in ribiči. Odličnemu narodnjaku in obče priljubljenemu someščanu še veliko srečnih in solčnih let!

d Zdravstveni dom v Celju. Kakor znano, je kupil prejšnjo tovarno in hišo g. Rebeka v Celju mariborski oblastni odbor z namenom, da tam uredi otroško zavetišče. Kot pa čujemo, se vrše sedaj pogajanja oblastnega komisarja z državo radi ponovne prodaje tega objekta, ki stoji že pred ugodnim zaključkom. Realiteto in poslopja bi prevzel potem celjski Zdravstveni dom, ki bi se preselil tja z vsemi svojimi institucijami kot so: protituberkulozni dispanzer, venerološki ambulatorij, bakteriološka postaja, šolska poliklinika, zobna ambulanca in Pasteurjev institut. Tudi bi se v poslopju uredilo otroško zavetišče. S tem bi dobil Zdravstveni dom večje in primernejše lokale ter bi mogel svoje delovanje intenzivnejše razviti. V interesu povzdige narodnega zdravja ta napredek iskreno pozdravljamo.

d Razstava celjske obrtne nadaljevalne šole. V nedeljo, 28. aprila smo imeli priliko ogledati si razstavo tukajšnje obrtne-nadaljevalne šole. Razstavljeni so bili pisarni in risarski izdelki vseh razredov. V veliki risalnici deske meščanske šole smo videli izdelke vajencev, v sobi poleg risalnice pa so vajenke razstavile svoja dela. Vsi izdelki pričajo o resni volji obrt. naraščanja, okoristiti se z vsem, kar mu danes nudi obrtno-nadaljevalna šola, pričajo pa tudi o trudu in skrbi, s katero učiteljstvo z moistro vred pripravljaj obrt. naraščaj za bodoči poklic. Vidimo, da hodi tuk. obrt. nadalj. šola pravo pot. Izrečemo vse priznanje cenj. učiteljstvu, predvsem vodji obrtno-nadaljevalne šole gosp. Jošku Bizjaku, ki z vso lučbeznijo skrbi za povzdigo obrtno-nadaljevalnega šolstva. Uspehi te razstave so jasen dokaz, da trud rodi obilen sad.

d Nenadna smrt v celjskem parnem kopališču. 74-letni krojač g. Jakob Trobiš, stanujoč v Gosposki ulici, rojen v Škofji vasi, je šel v soboto popoldne ob 1. v mestno parno kopališče in si je naročil kopel v banji 2. razreda. Ko ga po eni uri ni bilo nazaj, je šla blaginčarka pogledat, kaj je z njim. Ko je malo odprla kabino, je še videla obleko na mizi in slišala tudi vodo šumeti; vsled česar je odšla. Ko pa Trobiša, ki mu je že lani enkrat postalo slabo v kopeli, še ob 3. ni bilo nazaj, je poklicala strojnika g. Inkretta, naj pogleda, kaj je s Trobišem. Našli so ga potem v kadi, glavo pod vodo, mrtvega. Poklicali so takoj zdravnika, ki je ugotovil, da je gosp. Trobiša zadela v kopeli kap. Konstatiralo se je, da je zvonec v dosegljivi bližini in da je funkcioniral. Dognalo se je končno, da je umrl pred kopeljo nekaj pil, kar je najbrže nesrečo še pospešilo. Sicer pa s to kabino ni sreče, ker se je še isti dan za gosp. Trobišem kopal v njej neki g. Todžajec, kateremu je tudi postalo v kopeli slabo. Imel pa je toliko prisotnosti duha, da je spustil vodo. Spravili so ga v bolnišnico. Res je, da je naše mestno parno kopališče nedostojno in bi trebalo pozidati, ali kakor je bilo že nameravano, adaptirati v kakem cenejšem objektu novega.

d Prvi maj je potekel v Celju letos popolnoma mirno, istotako kakor po celi državi. Delo je v nekaterih obratih počivalo. Popoldne so romale cele procesije zletnikov na Stari grad, da so si ogledali našo divno okolico v prvem spomladnem zelenju.

d Poročil se je v Celju dne 1. maja urednik g. Rado Pečnik z gđ. Pavlo Gračnerjevo. Mlademu paru naše priščne častitke!

d Mesto venca umrlemu uradniku bolnice g. V. Hrabaleku so darovali zdravniki in uradniki bolnice 400 dinarjev za Dijaški kuhinji v Celju.

d Dijaški kuhinji v Celju je daroval g. Simon Wutt 100 Din in odvetniška pisarna g. dr. Novačana v Celju tudi 100 Din. Prisrčna hvala!

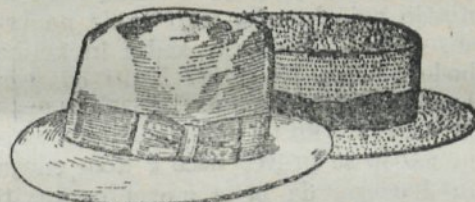
d Dijaški kuhinji v Celju je po posredovanju g. dr. Milka Hrašovca, odvetnika v Celju zapustila Julijana Tyakuš, zasebnica v Drašnji vasi, 1.250 Din.

d Poučni izlet na Falo in Ruše, karega je nameravala napraviti celjska obrtna nadaljevalna šola v nedeljo, dne 5. maja, se mora vsled ukinitve nočnega vlaka Maribor—Celje žal odpovedati. Vršita se pa izleta v ponedeljek, dne 6. maja, v Ljubljano in Kranj, kar naj blagovolijo obrtni krogi vzeti na znanje. — Vodstvo šole.

d Nočno lekarniško službo v Celju ima od sobote, dne 4. t. m. do petka, dne 10. t. m. lekarna »Pri križu« na Cankarjevi cesti.

d Gasilno društvo v Celju. Tedeniško službo ima od nedelje, dne 5. t. m. do sobote, dne 11. t. m. II. vod pod poveljstvom g. Josipa Pristoška. Telefon št. 99.

d Občinski davek na vozila v občini Okolica Celje. Občina Okolica Celja bo pobirala l. 1929 občinske davščine od dvocprežne konjske kočije v zasebni posesti 200 Din. od osebnih avtomobilov ne glede na nosilno možnost v zasebni posesti in uporabi letnih 1000 dinarjev, za vsak nadaljni osebni avtomobil več po 1000 Din. od tovornih avtomobilov ne glede na nosilno možnost v zasebni posesti in uporabi letnih 1000 Din, za vsak nadaljni tovorni avtomobil več po 1000 Din, od motociklov letnih 300 Din. Vsak dolжник je dolžan svojo davku zavezano vozilo prijaviti županstvu v 14. dneh in sicer od 1. maja do 15. maja 1929 med uradnimi urami. Vsako kasnejšo prodajo ali nakup vozila je prijaviti županstvu v 14 dneh. Kdor zamudi v predpisano roku prijaviti davku zavezano vozila, temu predpiše županstvo za eno tretjino višjo davščino, nego bi jo morala dotična oseba sicer plačevati na osnovi pravočasne prijave.

GOSPODJE

se morajo danes ravno tako kakor dame ravnati po modi in svoje potrebščine tam kupovati, kjer je izbira velika, kvaliteta dobra in cene nizke. Predno si nabavite klobuk, slamnik ali cepico, ogledajte si velikansko zalogo v veletrgovini

R Stermeckl, Celje,

kjer dobite pokrivala po sledečih nizkih cenah: klobuk navadni volneni 56 Din, boljši 70, modni 88, fini v vseh modernih barvah 110, iz zajece dlake 180, lovski 78, fantovski 35, slamnik 20, 30, 36 in 60 Din, za fante 17, deklce 12, cepice 31, 34, 40, 52 in 69 Din. Nakup neprisljen.

d Iz celjske policijske kronike. Kolo je bilo ukradeno mesarskemu pomočniku Josipu Lebenu s hodnika gostilne Kus n Glavnem trgu. — Radi razgrajanja so aretirali dñinarja M. Š. v Gaberju. Istotako Rusa Fjodorja Filina v nekem vinoču v mestu.

d Smrti slučaj. Dne 29. aprila je umrla v Zgornji Hudinji 52-letna posestnica Antonija Kračun: istega dne v bolnici kolarski vajenec iz Trnovelj Mirko Pohajač. — Dne 1. maja je umrl v Gaberju lončarski mojster Gothard Novak. — Dne 2. maja je umrl uradnik v javni bolnici Vojteh Hrabalek.

d Kolo jugoslovanskih sester v Vojniku priredi 9. maja ob 15. uri v posojilnični dvorani v Vojniku Materinski dan. Na dnevnem redu: Otvoritevni govor ses. Manice Komanove iz Ljubljane. Živa slika z deklamacijo, otroške igrice s petjem, zbor goslačev in solospjev sestre Rudolfove: Kazaška nspavanka. Cene sedežem kakor običajno. Predprodaja vstopnic v trgovini Brezovnik. Ker je čisti dobiček namenjen v dobrodelne namene, prosimo za obilno udeležbo.

d Kolo jugoslovanskih sester v Smartnem ob Paki naznanja, da priredi proslavo materinskega dne dne 9. maja t. l. z mašo za pokojne matere, popoldne ob 3. uri pa s krasno Meško vo igro »Mati« v prostorih gosp. Petriča. Da počastimo naše že pokojne in še žive matere, vas vlijudno vabi odbor k obilni udeležbi! Čisti dobiček je namenjen revni deci.

ZA PRANJE JUMPERA

Ako podnese vodo, podnese tudi LUX

d Uradni dan Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani za Celje in Celjsko okolico. Gremij trgovcev v Celju naznanja vsem gospodarskim krogom v mestu Celju in njegovi bližnji ter daljši okolici, da uraduje referent zbornice v torek, dne 7. maja t. l. od 8. do 12. ure predpoldne v ravnateljski sobi Prevozne družbe d. d. v Celju, Savinjsko nabrežje št. 7. Stranke, ki žele kako pojasnilo ali svet v zadevah, katere zastopa zbornica, se vlijudno vabijo, da se pri njem v določenem času zglase.

d Iz Vranskega. V soboto, 4. maja ob 8. uri zvečer in v nedeljo, 5. maja ob 3. uri pop. priredi tukajšnja podružnica CMD pri »Slovanu« ljudsko igro v petih dejanjih »Rokovnjači«. — Dejanje se vrši v Črnem grabnu, torej v neposredni bližini vranskega trga, kar bo zanimanje za predstavo gotovo povzdignilo. Kakor je slišati, se je posrečilo dobiti nekatere redkosti iz tedanje dobe, ki se bodo uporabile pri sceneriji in garderobi. — Za vpriporitev vlada tukaj veliko zanimanje, pričakovati pa je tudi od zunaj znatne udeležbe.

d Ravnateljstvo državnega rudnika v Zabukovci pri Celju sprejema do 9. maja t. l. ponudbe glede dobave 40 kubičnih metrov rezanega lesa, štafelnov in lat.

d Čistoča je važan faktor kulture. Več mnogo stoljeća je dokazano, da nas od zaraznih bolezni ne čuva bieleenje našeg rublja, nego nas samo štiti temeljito pranje rublja, sa prvoklasnim sapunom, koji je bez kemičkih dodataka izradjen. Na isti način možemo dugotrajnost našem rublju osigurati. Albus sapun se izradjuje već desetinama godina u istoj kakvoći, te zato skrećemo pažnju naših p. n. čitaoca na oglas firme Albus u današnjem broju našeg lista.

d Klimatske prilike na Rabu. Z Raba poročajo dne 30. aprila: Morje 16 stopinj C, kopališča že odprta; najvišja dnevna temperatura dne 27. apr. 30 stopinj, jutranji minimum 10 stopinj. Koncerti se že vrše dnevno, opoldne in zvečer. Dne 5. maja otvoritev novega velikega hotela »Bristol«.

d Dolgo je trajalo! Prijetna toplota zadnjih dveh, treh dni je vendar gnila tudi drevje. Mestni vrt oživlja; tu in tam zelene že kostanji in crense, drevje je polno napetega popja. Vidi se tudi, da je hud mraz nekaj drevja vzel. Trate bode treba tuintam zrahljati in posejati; tudi one morajo biti skrbno negovane, da je celotna slika parka, ki ga zlasti letovišcarji toliko občudujejo, tem popolnejša. Olepševalno društvo je tudi postavilo nekaj klopi ob novi promenadi na levem bregu Savinje. Kdor je zlasti sedaj spomladi potreben solnca, bo tu rad posedel. Po hribih so pa vscevete črešnje, prizor, ki je tako mičen in bo še lepši, ko vscevete tudi drugo sadno drevje. Zdi se, da je pri drevju manj pozeb kot je bilo pričakovati; celo na trti po Starem gradu in Liscah niso pozebe zelo ob-

Reumatizem, trganje v kosteh, giht, išijas zdravi najuspešnejše **Rheusana pasta.** Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb Ilica br. 12.

Čutne. Letos imamo po naših vinskih hribih tudi vinotoče. Vino se toči tam po 12 Din.

d **Človeško življenje** obstoji iz samih malih priložnosti, ki naj bodo kar najbolj ugodne. — Vsaka poedina bo za Vas lepša, če se ne mučite. — Za pranje vzemite torej **SCHICHTov »RADION«.**

d **Dela za zgradbo drugega železniškega mostu v Zidanem mostu** so pričela dne 1. maja. Izvršuje jih tvrdka Slavec iz Kranja.

d **»Grof Zeppelin«** na naši severni meji. Včeraj je napravila znana nemška značka ladja »Grof Zeppelin« že dalje časa nameravano vožnjo nad Avstrijo. Poletela je najprej na Gradišansko, od tod pa južno preko naše severne meje nad Gradec, potem pa nad Dunaj, kjer so si ga mogli tokrat v najlepšem vremenu dobro ogledati, in domu.

d **Popravila gramofonov** izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105

d **Procvrstna in sigurno kaljiva semena vseh vrst**, poljska kot vrtna se dobe pri tvrdki Anton Fazarinc, Celje.

r **Deložacija 25.000 ljudi.** V Petrogradu so dale sovjetske oblasti deložirati 25.000 ljudi, ker so »neproduktivni elementi«. So to nekdanji rentniki, hišni gospodarji, trgovci itd. V njihova stanovanja so naselili delavce.

d **K šahovski tekmi v Gradcu** pričočamo, da je partija med šahovskima velemejstoma dr. Vidmarjem in prof. Beckerjem ostala remis. Naše slovenske šahiste, ki so si priborili v Gradcu lepo zmago (skupno 6 : 4), so avstrijski tovariši zelo lepo sprejeli že na kolodvoru in na prireditvi sami. Priredili so jim tudi svečan banket. Sprejema in drugih prireditev so se udeležili tudi zastopniki graške mestne občine in štajerske dežele. Take skupne prireditve gotovo mnogo pripomorejo k medsebojnemu spoznavanju in spoštovanju, ki ga neprestano skušajmo motiti razni izselenci onstran in razni zagrizenci tostran meje.

Čevlje

za boleče in občutljive noge
kakor tudi ortopedične

le pri **ŠT. STRAŠEK, Kovaška I**

d **Poštna hranilnica kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev** je uvedla mednarodni virmanski in izplačilni promet s Poljsko preko Poštne hranilnice v Varšavi. Za ta nakazila veljajo isti pogoji kot za nakazila v ostale države. Podrobna pojasnila glede mednarodnega izplačilnega in virmanskega prometa daje brezplačno podružnica Poštne hranilnice v Ljubljani.

d **Čebelarica podružnica v Konjicah** priredi v nedeljo, dne 5. majnika t. l. s pričetkom ob 10. uri dop. celodnevni poučni tečaj pri čebelnjaku g. progovnega nadzornika Bajca na konjiški postaji. Predava g. H. Peternef, predsednik Zveze čebelariskih podružnic za mariborsko oblast.

d **Razveljavljen občinski mandat.** Notranje ministrstvo je razveljavilo občinski mandat socialističnega mariborskega občinskega odbornika Eržena, ker je odklonil po novi odredbi predpisano prisego. Eržen namreč ne pripada k nobeni cerkvi (je brez konfesije).

d **Ustreljena komunistična odposlanca.** K aferi obeh komunističnih odposlancev, odnosno tihotapev komunistične literature, ki sta bila ustreljena ob jugoslovansko-avstrijski meji, poročamo: Ustreljenega nekdanjega komunističnega poslance ključavničarja Djakovića in zasebn. uradnika Hecimovića so po izvršeni obdukciji pokopali v ponedeljek pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu. Komunistični kurirji so običajno prehajali čez državno mejo na posestvu Simona Gradišnika v Vel. Boču. Bili so v zvezi z 42-letnim Karlom Ledinegom. Za spremstvo iz Avstrije čez mejo do Kamnice so dobivali pomagali po 30, za spremstvo iz Jugoslavije čez av-

strijsko mejo pa po 15 šilingov. Pri Ledinegu so orožniki zaplenili bogato zalogo komunistične propagandne literature, ki jo je imel skrito v neki jami. On in njegova žena Elizabeta sta bila aretirana, preiskava pa se še nadaljuje in je pričakovati, da bo v kratkem aretiranih še več obmejnih prebivalcev, ki so bili v stikih s komunisti.

d **Na občnem zboru Jugoslovansko-čehoslovških lig v Beogradu** minulo nedeljo je bil za predsednika izvoljen pravosodni minister dr. Milan Srskić. Letošnji kongres lig se vrši julija meseca v Sarajevu.

d **Zveza za tujski promet v Sloveniji** ima svojo glavno skupščino v Ljubljani v soboto dne 11. maja ob pol 11. uri dop. v Trgovski zbornici v Ljubljani (pritličje desno).

d **Železniška proga Rogatec—Krapina** bode, kakor vse kaže, prihodnji mesec izročena prometu, ker se sedaj izvršujejo zadnja dela na tej 16 km dolgi progi.

d **Davčni urad pri Sv. Lenartu v Slov. gor.** je definitivno ukinjen. Prošnja tistega županstva in drugih korporacij, naj bi se v smislu novih predpisov ustanovila tudi pri Sv. Lenartu davčna uprava, je bila odklonjena.

d **Umrli** je v Zg. Brniku pri Cerkljah dolgoletni lekarnar na Vrhniku g. mr. ph. Jakob Hočevnar v 76. letu starosti.

Dr. E. Mejak:

Celjska legija dobrovoljcev na Koroškem.

(Spominska črtica ob desetletnici koroških osvobodilnih bojev.)

Izredno zgodaj je v letu 1919, razposajeno veselo priskakljala spomlad v naše kraje, bila je to prva pomlad, ki jo je doživela komaj rojena Jugoslavija.

Živeli smo še v prvih trenotkih odkritosrčnega veselja nad rojstvom težko pričakovanega jugoslov. deteta, ko so se že prvi oblaki zbirali nad našo domovino. Zelo neprijetne novice so prihajale iz Pariza, prve žalostne glasove smo čuli iz našega Primorja, na Koroškem pa so se nam začele majati postojanke, ki smo jih pod junakom Malgajem in prezasluznim generalom Maistrom takoj prve dni po prevratu zavzeli, da si očuvamo slovensko posest Korotana.

Močan sunek od koroške deželne vlade organiziranih in zbranih avstrijskih čet je prisilil slovenske čete dobrovoljcev, da so se morale po daljši krčeviti obrambi končno vendarle umakniti iz Koroške do bivše štajersko-koroško-kranjske meje. V teh težkih bojih so padli naši najboljši borci za koroško stvar, med njimi naš Malgaj (6. maja 1919 na Tolstem vrhu.)

Trupe koroške vlade, kakor so se oficijelno nazivale, so vdrle pri Dravogradu in nižje pod njim na štajerska tla, prišle do Slovenjgradca ter se bližale Šoštanju in ogrožale celo Celje. Oblastva so se izselila iz obmejnih krajev, v Celje so prihajali množestvilni begunci odtam, prestrašeni so bili prebivalci vse Savinjske in Šaleške doline, ki so prihajali trumoma v Celje spraševati za svet in prositi za orožje ter nujno vojaško pomoč. Bili so to kritični in bridki dnevi za nas, ki smo se že brezskrbno udali misli na trdno, veliko Jugoslavijo.

Narodni svet in celjska narodna društva so sklicala 7. maja 1919 dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma v Celju zbor, na katerem so govorili na kratko obrazložili množestvilno zbranim Celjanom trenutni kritični položaj, navdušeno govorili o Korotanu ter pozvali vse moške, ki so zmogni prijeti za orožje, da se tekem 24 ur javijo v četo dobrovoljcev, ki odrine, opremljena s potrebnim, takoj v ogrožene kraje ter prepreči do prihoda regularne jugoslov. vojske nadaljno prodiranje avstrijskih čet.

Isti dan popoldne in drugega dne so se zglaševali dobrovoljci pri kapetanu v rezervi g. Ignaciju Založniku, ki naj bi v kratkem času organiziral dobrovoljsko četo in oskrbel vse potrebno za njen odhod. Prijavljali so se dobrovoljci 8. maja iz Celja in raznih bližnjih in bolj oddaljenih krajev

„Naš zakon
je srečen,“

pravi mlada gospa Mica. „Zmeraj imam časa za svojega moža, tudi ko se pere perilo. Jed je vedno ob času gotova, ker RADION pere perilo sam.“

Varuje perilo!

celjske okolice. Velika večina, in to po letih starejših prijavitelcev, pa je pozneje, ko je videla, da pride do odhoda in da postane stvar resna, deloma svojo prijavo iz raznih vzrokov preklicala, deloma pa se odstranila; vztrajali smo le dijaki, po veliki večini sedmo- in osmošolci celjske gimnazije in par drugih častnih izjem.

Dne 9. maja je bila oficijelno ustanovljena dobrovoljska četa, ki je dobila in nosila ime »Celjska legija«. Legija je štela ta dan nekaj nad 50 mož, od teh 26 bivših frontnih vojakov, med ostalimi pa so bili deloma bivši vojaški, deloma vojaški novinci.

Določeno je bilo, da odide prvih 26 mož dne 11. maja pod poveljstvom takratnega podporočnika v rez. **Maksa Dedička** in to na začasno najbolj ogroženo točko, v Ljubno, nad ostalimi pa kot rezervno četo prevzame poveljstvo rez. kapetan Ignacij Založnik, ki vežba z njimi v Celju in sprejema še nove dobrovoljce.

Za takojšnji odhod določeni so dobili iz augmentacijskega skladišča celjskega pespolka vojno opremo in municijo, prehrana nam je bila izročena za prvih tri dni. Vznemirjajoče vesti in obupni pozivi prebivalcev iz obmejnih krajev, posebno iz Zgor. Savinjske doline, so naše priprave pospešile in nas silile k naglemu odhodu.

Toplo majniško solnce nas je vzbudilo 11. maja 1919 zjutraj. Ponovni kratki pregled naše opreme, pristrčno slovo od domačih, nato strumen pohod iz vojašnice skozi mesto na kolodvor. V krasnem spomladanskem jutru je odmevala po mestu iz mladih naših prs, okrašenih s prvimi spomladanskimi rožicami, stara slovenska vojaška popevka »Regiment po cesti gre«, navdušeno vriskanje in vzkljanje je povzdignilo naše razpoloženje. Marsikakega Celjana, ki bi tudi moral z nami, smo pogrešali v svojih vrstah. Teh je bilo sram, da so izbegni-

li, zato jih tudi ni bilo na kolodvor. Tja so prihiteli k slovesu le sorodniki in znanci odhajajočih legionarjev, starejši Celjani in seveda tudi gospodje profesorji, da se poslovijo od nas dijakov.

Malobrojna je bila naša četa, a čutili smo v sebi pogum in moč »za cel regiment«, posebno še, ker smo prvič v življenju nosili na glavi srbske šajkače. Zavest, da bodo odslej nosili šajkače vsi jugoslov. vojaški in da smo sedaj tudi mi, če že ne formalno, pa vendar dejansko vojaški velike Jugoslavije in da gremo braniti ožjo domačo grudo, nas je pustila mirne in ponosne, ko se je našim sorodnikom in znancem prosilo oko ob zadnjem slovesu na kolodvoru in ko nam je številno robcev mahalo v slovo, medtem ko se je savinjski vlak z našim s spomladanskim zelenjem okinčanim vagonom ob 7. uri 45 min. pomikal s celjske postaje.

Ta zavest, čustvo solidarnosti in iskreno tovarištvo nas je odslej vedno znova krepilo in nam pomagalo prestat vse nevarnosti in štrapace legionarskega življenja od 11. maja 1919 do razpustitve legije 14. junija 1919. Bilo je pa treba tudi resnično prave ljubezni do ravnokar osvobodjene domovine, da smo se odločili, da zapustimo udobno življenje doma, ko smo se vendar šele koncem oktobra 1918 vrnili iz svetovne vojne domov, nekateri izmed nas pa smo se medtem tudi že od novembra 1918 do januarja 1919 udeležili osvoboditve Maribora in prvih osvobodilnih bojev na Koroškem.

Mislil, da nam ne bo nikdo zameril, če si s pričujočo spominsko črtico postavimo in ohranimo celjski legionarji majhen, »skromen spomenik v zgodovini osvobodilnih bojev za naš tužni Korotan in da navedem tudi imena prostovoljno sodelujočih legionarjev.

Mimogrede bodi omenjeno, da je poslal 14. maja po našem odhodu iz Celja poveljnik rezervne čete, kapetan Založnik še 9 mož za nami v Ljubno, tako da je štela legija skupaj 35 legionarjev-dobrovoljcev, h katerim je bilo 13. maja z dovoljenjem komandanta celjskega pp. dodeljenih še 53 bivših vojakov, doma iz Gor. Savinjske doline, ki so dobro poznali ves teren ob meji in ki so bili takrat ravno vpoklicani na 6-tedenske orožne vaje k celjskemu pešpolku. Celjska legija je

torej dokončno štela v začetku obstoja skupno 88 mož, h katerim pridejo še 3 civilni vozniki.

(Dalje prih.)

Hmelj.

II. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov.

Žalec v Savinjski dolini, dne 30. 4. 1929. Od našega zadnjega poročila se vreme ni izboljšalo. Nekaj lepim dnevom sledi zopet dež, ki zelo ovira obdelovanje nasadov. Hmeljariji postavljajo sedaj droge, napenjujejo žico, gnojijo in razkopavajo grobove ali grebene. Druga leta so se koncem aprila in začetkom maja če privezovali trte, danes pa komaj bodejo iz zemlje. Lepo in suho vreme bi bilo nujno potrebno.

Društveno vodstvo.

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo, ki ima veselje do specerijske trgovine, se sprejme. Naslov v upravi. 1 2

Proda se dobro ohranjen
kozolec

dolg 16 m, širok 8 m. Jakob Ivan, Megojnice 72, Griže.

Že eden košček sam daje divno peno

Albus Zvono-milo čisti perilo brez muke in napora.

Obilna milnica prodre v vse gube perila in skrbno očisti umazanost.

Ker nima jedkih dodatkov, čuva **Albus Zvono-milo** občutljivo svilo i nežno volno. Pisano perilo dobiva po pranju z Albus Zvono-milom znova svoje svetle barve in izgleda kakor novo.

Mehko **Albus Zvono-milo** čuva roke.

Albus Zvono-milo je izdatno in vsled tega tudi po ceni.

Kakovost je vedno odlična.

Albus Zvono-milo

proizvaja: **Albus tvornica mila d. d.**
Novi Sad.

P za gospode in dame
E izgotovljeno in proti
R naročilu, pletenine,
nogavice, žepne robce,
podveze itd. in vapi
izbiri.

I Čipke
L Vezanine
O Ročna dela
O Predtiskarila

Nizke cene! Solidna postrežba!

A. Pajk & Co. naslednik

J. VEBLE
Celje, Kralja Petra c. 13.

Kmetska posojilnica za celjsko okolico v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6 (prej Lastni dom)

Hranilne vloge obrestuje po 6—8% čistih, brez rentnega davka.

Pri naložbi
Din 50.—
se dobi
nabiralnik na dom.

Trgovska oprava

(stelaže in pudni) za trgovino z mešanim blagom se radi opustitve trgovine proda. Naslov pove iz prijaznosti uprava „Nove Dobe“ v Celju. 1-2

Dvoje stavbišč

proda Martin Perc, Celje, Zavodna (pri Skalni kleti). 1-2

Pritlično sobo

s posebnim vhodom, se odda. Pripravna za kakega obrtnika. Vpraša se: Gaberje št. 69.

Pri Zidariču (sv. Jožef) 10 minut od mesta se dobi lepo solnčno in zračno
stanovanje
v I. nadstropju

Realitetna pisarna Arzenšek

Celje, Kralja Petra cesta 22, ima na prodaj raznovrstna posestva, kakor hiše, vile, gostilne, trgovine, kmečka posestva i. t. d. — V najem odda lepe lokale v mestu in kmečko posestvo (12 oralov) v lepem kraju pod ugodnimi pogoji.

Dobro ohranjen klavir

se poceni proda. Vpraša se Vila Savinja II. nad. desno. 1 2

OMARE

4 10

postelje, stole, zofe, madrace, žične vložke ter cele spalnice, nove, v veliki izbiri in po konkurenčni ceni pri tvdku „Marmor“, Celje, Gosposka ul. 25.

Iščem trgovski lokal

v sredini mesta. Ponudba pod šifro »Centrum« na upravo lista. 2-2

Trgovec v Celovcu išče za svojega 15letnega sina

vajeniško mesto

v trgovini s specerijskim in kolonialnim blagom. Fant zna tudi slovenski jezik in je močan in zdrav. Naslov se izve v upravi. 2-2

Premog

iz vseh rudnikov prvovrsten dobavlja in dostavlja trgovina
Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Družinsko stanovanje

obstoječe iz 4 sob, kuhinje, kleti in pritliklin, po možnosti tudi nekaj vrta, se išče za 1. december t. l. v mestu Celju ali najbližnji okolici. Reflektira se le na daljšo pogodbeno najeminsko dobo in se prosi ponudbe pod »Družinsko stanovanje 100« na upravo liste. 3-2

Elektrotehnično in mehanično podjetje

DRAGO GAMS

CELJE, GABERJE št. 91

ZALOGA vseh vrst koles. ZASTOPSTVO »ARIEL« motorjev, nadalje šivalnih strojev, otroških vozičkov, gumijev vseh vrst, kakor posameznih delov mehaničnih predmetov po najnižji ceni. — Sprejema popravila vseh v mehanično stroko spadajočih del in jih izvršuje po solidni ceni. 4p

Najboljše dne-no sveže pecivo,
kakor: keksi, biškoti, dvopeka za bolnike (diabetiki), hrustovke, preste nudi strojna parna pekarna 15 12

Jos. Kirbis, Celje

Istotam se dobe tudi po najnižji ceni vedno sveži vsakovrstni bonboni in čokolada Postrežba solidna! — Na zahtevo se pošlje tudi na dom. — Preprodajalci popust.

Oglašujte!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovni in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica
Din 50,000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10,000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska c.

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst.

Erzovajni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.